

Nuoria menestyjiä

Ensimmäisenä avoimen luokan syksynään Lähdekorven Pasin koira, Finnstar Brilliant palkittiin 2 x AVO3, 1x AVO2 ja Derbyssä sijalla 4. Ei hullummin nuorelta koiralta ja sen nuorelta omistajalta!

Pasi kuuluu niihin etuoikeutettuihin, jotka ovat saaneet tutustua kanakoira-harrastukseen ja koirien kanssa eläimeen pienestä pojasta asti. Pasin isä on tunnettu englanninsetterikasvattaja, Pentti Lähdekorpi, Finnstar-kennelimen omistaja.

Taito kouluttaa koiransa ei aina kulje suoraan verenperintönä ja eittämättä on Pasi saanut tukea isältään. Mutta jostain koiranomistajan täytyy tehdä itsekin. Siitä otamme selvää itse Pasilta...

Minkä ikäinen olet?

30-vuotta on ikää kertynyt.

Onko Brilliant ensimmäinen koirasi?

Kyllä, Brilliant, eli Blicka on ensimmäinen omassa taloudessa kasvanut ja itse kouluttamani koira.

Oletko aina ollut kiinnostunut koirista?

Äiti aina muistuttaa, että meillä kotona tuskin olisi ollut ensimmäistäkään koiraa, jollen minä olisi sellaista niin paljon halunnut. Isähän oli halunnut itselleen metsästyskoiraa jo pitkään, mutta vasta poika sai äidin pään kääntymään. Ja pennun kotiintuloon äidin

kin koiravastaisuus päättyi.

Milloin aloitit metsästysharrastuksen?

Oma metsästysharrastukseni alkoi metsästyskortin suorittamisesta 13-vuotiaana. Samana syksynä ammuin ensimmäiset riistalintuni, kaksi sorsaa, yhteistyössä Muskan (Finnsun Mabella) kanssa isän seuraillessa toiselta puolen lampea tilannetta. Se oli jännittävää!

Oliko rotuvalintasi itsestään selvä vai olitko miettinyt jotain toista rotua kun päätit hankkia ensimmäisen koirasi?

Mitenkähän olisi käynyt, kun olisin kertonut isälle ottaneeni saksanseisijan? No, totta puhuen, kyllähän se englanninsetteri oli itsestäänselvyys. Kuitenkaan mitään rotuja väheksymättä, edes niitä saksanseisioja.

Saitko osallistua koirien koulutukseen jo pienenä?

Saan olla tosi kiitollinen, että olen pienestä asti saanut olla isän mukana metsällä, koulutustilanteissa ja monenlaisissa koiraporukoiden kokoontumisissa. Kunniata isän koemenestyksistä en kuitenkaan valitettavasti voi ottaa, kyllä isä on aina sen varsinaisen koulutuksen koirilleen antanut. Itse olen sitten metsästellyt valmiilla koirilla. Toki olen vanhoja koiria joutunut metsästyksen lomassa muistuttelemaan siitä miten toimitaan ja että säännöt ovat minun kanssani samat.

Olet kasvanut koirien keskellä. Minkälainen vaikutus sillä on ollut tapaasi käsitellä koiria?

No, tietenkin koirien kanssa toimiminen on ollut hyvin luonnollista ja ehkäpä sormi ei ole mennyt suuhun ainakaan ihan yksinkertaisten asioiden kanssa.

Onko isäsi opastanut sinua vai oletko poiminut parhaat vinkit seuraillessasi muiden koulutustapa-joja?

Tietysti isän koulutusmenetelmät ovat pohjana omalle koulutukselleni, mutta luonnollisesti olen pitänyt silmät ja korvat auki myös muiden työskentelyä seurattessani. Aktiiviset vuodet paikallisessa kanakoiraohjelmassa opettivat myös paljon. Ja tietysti välillä kuvittelee itsekin keksivänsä jotain ihan fiksumaa.

Onko koiran ”kouluttaminen” jokapäiväistä elämää vai pidätkö erikseen koulutustuokioita?

Peruskoulutus meni ihan jokapäiväisen elämän lomassa. Metsästyskoulutuksessa ”tuokiot” ovat väkisinikin vinyneet vähän pidemmäksi, kun suurimman osan koulustaan Blicka on käynyt Ilmajoella. Tie Porista Ilmajoelle on siis tullut melkoisen tutuksi ja kilometrien muodossa aiheuttanut autoonkin melkoisen arvonalennuksen.

Mihin kiinnitti huomiota pentua valitessasi?

Juulin ollessa kantavana jutustelin,

Tilanne Derbyssä - tämä suoritus oli AVO2 arvoinen.

että tee minulle pieni, vaalea narttu, käyttöominaisuuksiltaan ja luonteeltaan sellainen kuin henkikoirani ja la-

pinhulluuteni sytyttänyt Roosa (Finntar Amoroso) oli, mutta ei ihan niin kuumapäistä. Juuli on varmasti yksi

kuuliaisimmista settereistä ja teki työtä käskettyä, jopa turhan kuuliaisesti, sillä narttuja tuli vaan se yksi jota toivoin. Eipä siinä ollut paljon varaa valita.

Onko Brilliant ollut helppo vai vaikea koira?

Edellisessä kehuin Juulia kuuliaiseksi, mutta setteri sekin on, eikä toiveissani tietysti ihan kaikki voinut mennä perille. Blickasta tuli hyvin Roosaa kaltainen, mutta toivetta vähemmästä kuumuudesta Juuli ei muistanut toteuttaa ja se on muutamia harmaita hiuksia tuonut, tai ainakin ilkeiden ystävien mielestä nostanut hiusrajaa ylöspäin. Sen sijaan Roosalle ominaiset puukko hampaissa metsästäminen ja mieletön sähkökyvyys riistatyössä, höystettynä silmien tulisenä palona ovat olleet ominaisia myös Blickalle. Ne ovat ominaisuuksia joista nautin sydämeni pohjasta ja jotka korvaavat kuumuudesta johtuvat pikku vaikeudet.

Minkä koet haasteellisimmaksi kanakoirankoulutuksessa?

Ehdottomasti haastavinta on ajankäyttö. Syksy on todella lyhyt. Tänäkin vuonna koekausi tuntui päättyvän aivan liian aikaisin. Alkusyksystä tehdään hullusti töitä, enemmän kuin ehtisikään, sitten käydään muutamat kokeet ja syksy onkin saman tien niiden osalta ohi, vaikka koira olisi parhaimmillaan.

Kuvat ja teksti Katariina Roiha

KOETOIMITSIJAT HUOMIO!

Tulostiedot palkituista koirista on hyvä toimittaa webmasterille ja päätoimittajalle heti kokeen jälkeen sähköpostilla, jotta saamme ajantasaiset ja oikeat tiedot välittömästi harrastajien tietouteen.

Koepöytäkirjojen toimittaminen nopeasti koepäällikölle helpottaa ja nopeuttaa pisteiden laskentaa jokavuotista palkintojenjakoa silmällä pitäen.

Tämä vuosi on tällä kertaa poikkeus, kun palkintojenjakogaala on vasta maaliskuussa.

Toivomme ripeyttä koepöytäkirjojen lähettämiseen!

Kiittäen

Katariina Roiha, kataroiha@gmail.com

Esa Karjalainen, esa.karjalainen@aka.fi

Antti Keskikangas, antti.keskikangas@msk.fi

Lakeuden Lady

Catarina Standertskjöld-Nordenstam on kuluneena koekautena tullut, nähnyt ja voittanut! Tuloluettelo on todella häkellyttävää luettavaa ja kokonaisuuden arvoa nostaa erityisesti se, että Cata on onnistunut huippusuorituksiin jokaisella tällä hetkellä hallussaan olevalla koiralla.

Kauden ensimmäisessä voittajaluokassa syyskuussa tuloksena on av Rabbelugn Magnumin kanssa VOI 1. Seuraava saavutus on Kultamaljavoiitto 2008, joka kirjataan av Rabbelugn Pastan nimiin. Pasta voitti myös Vuoden nuori pointteri 2008-tittelin finaalissa, johon kutsuttiin koekaudella aikaisemmissa valikoiduissa kisoissa menestyneitä koiria. Kolmas Catan omistama ja ohjaama koira - av Rabbelugn Orvar - puolestaan voitti pointterien rotukisan Point to Pointin. Toiseksi samassa kisassa sijoittui Magnum, joten koimme sellaisen harvinaisuuden, jossa finaali- paria ohjasi yksi ja sama ohjaaja – Catarina! Viikko kyseisestä tapahtumasta ja jälleen voittoon nousevat Cata ja Orvar

– tällä kertaa kyseessä oli naisohjaajille pyhitetty kisa Ladyt Lakiolla. Samassa kisassa kolmanneksi sijoitetaan Pasta.

Olemme kuluneen vuoden aikana saaneet lukea Ekipagesta sarjan menestyksekkäistä pointterimiehestä. Nyt on aika lisätä joukkoon myös Lakeuden Ladyn ajatuksia.

- Mitkä ovat keskeisimmät vaikuttimet tämän vuotiseksi menestykselle?

Perusedellytys menestymiselle on hyvin toteutettu koiran peruskou-

lutus. Kun koira tottelee ja yhteistyö koiran ja ohjaajan välillä on saumaton, voi odottaa hyviä tuloksia koe- ja kilpamentillä. Toki voitto edellyttää aina myös onnea, mutta avain menestykseen on koiran kunnollinen kouluttaminen.

- Mitä ominaisuuksia arvostat eniten koirissasi?

Hyvää luonnetta, joka ilmenee luotamuksena omistajaansa kohtaan, helppoa koulutettavuutta sekä kontaktihakuisuutta. Taipumuksiltaan koiran tulee olla tyylikäs, nopea ja laajahakuisuus. Kaikki tämän hetkiset koirani ovat aivan erilaisia luonteeltaan ja ovat siten edellyttäneet minulta erilaista koulutustapaa.

Orvar on erittäin herkkä koira, jonka kouluttamiseen on riittänyt kevyt ote. Pasta puolestaan on vahvan metsästysviettinsä vuoksi vaatinut enemmän töitä ja kesti oman aikansa, ennen kuin koira alkoi luottaa 100 %:sti

minuun. Manne taas on ollut alusta asti varsin helposti koulutettava koira.

Oma koulutustapani perustuu 100 %:n luottamuksen synnyttämiseen koiran ja ohjaajan välillä. Koulutuksessani pyrin siihen, että koira aina varmasti ymmärtää, mitä siltä vaadin. Tällöin perusteltu rankaiseminenkin on mahdollista, sillä koirani tietävät syyn, miksi niitä kovistelen. Kun luottamus koiran ja ohjaajan välille on syntynyt, on kouluttaminen huomattavasti helpompaa, sillä koiran palvoessa ohjaajaansa se suorastaan imee ohjaajastaan vaikutteita ja kykenee siten suorittamaan parhaimpansa.

Kaikki tämän hetkiset koirani ovat olleet suhteellisen vaivattomia kouluttaa.

- Mitkä asiat vaikuttavat pennun valintaasi?

Pennun valinnassa vaikuttavat erityisesti pentueen taustat. Toki jo pennusta voi lukea edellä toteamiani tärkeitä ominaisuuksia - onko se avoin vai arka, miten koira hakee kontaktia kasvatijaansa jne. Pennun vanhempien ja sukutaulussa edeltävien sukupolvien aikaansaannokset ja menestyminen vaikuttavat valinnassa myös paljon. Itse olen kasvattajana tietysti etuoikeutetummassa asemassa, kun olen voinut seurata kasvattieni kehitystä pidemällä ajanjaksolla. Karsinta on jalostustoiminnassa myös olennaisen tärkeää, pentuvaiheessa on pidettävä pää kylmänä - kaikkiin yksilöihin ei pidä liian syvästi rakastua.

- Mikä on ollut paras koirasi tähän mennessä?

Paras koirani tähän mennessä on ollut av Rabelugn Emil (s. 20.10.1987). Eemeli oli koira, joka oli minulle kullan arvoinen. Tuohon aikaan minulla oli mahdollisuus kulkea nykyistä enemmän eri tyyppisissä jahdeissa - Eemeli oli hyvä koira kentällä ja tunturissa, mutta erityisesti metsässä koira toimi kuin ajatus.

- Mikä on ollut mieliin painuvin koe, jossa olet ollut mukana koirasi kanssa?

Vuonna 1981 samana vuonna av Rabelugn Candyn voittamat Kultamalja ja Derby-kilpailut.

- Mitä tulevaisuuden odotuksia sinulla on lajia kohtaan?

Toiveena tietysti on lajin harrastaminen mahdollisimman pitkään. Näen taivaanrannassa kuitenkin myös vakavia uhkakuvia, kuten peltomaiseman muuttuminen osana peltojen uudelleen muokkausta ja riistakantojen kehittyminen alati tehostuvassa yhteiskunnassa. Meidän tulisi myös ennakkoluottomammin avata oviamme ja kansainvälistyä harrastustoiminnassamme. Tulin juuri Kroatiasta kanakoirien maailmanmestaruuskilpailusta, jossa Suomea lukuun ottamatta olivat edustettuina kaikki muut Pohjoismaat. Joukkuekisan muuten voitti Ruotsi, samoin henkilökohtainen maailmanmestaruus meni tänä vuonna Ruotsiin ...

- Mistä nautit eniten kanakoiraharrastuksessa?

Nautin eniten luonnossa liikkumisesta ja siitä mielihyvystä, jonka tuottaa toimiva yhteistyö koiran ja ohjaajan välillä. Saalis ja ampuminen ei ole minulle tärkeää.

- Mitkä ovat vinkkisi vasta-alkajalle?

Ennen koiran hankintaa mieti tarkkaan itsellesi parhaiten sopiva koirarotu. Käy kokeissa keräämässä ajatuksillesi lisää vahvistusta, jotta aivan varmasti tiedät, että suunnittelemasi rotu palvelee haluamaasi käyttötarkoitusta. Varmista myös, että sinulla on riittävästi asiantuntemusta tukenasi, kun pentu viimein saapuu kotiin. Muista, että kanakoira vaatii paljon liikuntaa, jotta se pysyy kotona rauhallisena.

Kulunut kausi on ollut osaltani todella hieno. Kerran aikaisemminkin olen saanut nauttia vastaavasta täysosumasta yhden koekauden aikana. Sellainen on ollut tuo vuosi 1981, jolloin Candyn Kultamalja ja Derby voittojen lisäksi ohjasin kaksi muuta koiraamme avoimen luokan 1 palkinnolle ja ne nousivat siten voittajaluokkaan.

Näin vastaili Lakeuden Lady kysymyksiin palatessaan kohti Lounais-Suomea; mistäs muualta kuin Alahärmän Pyypesästä ...

Teksti: Jukka Timonen

Kuvat: Antti Korhonen ja Katariina Roiha

